שלב 1: לימוד עצמי – האופרטור &

למידה עצמית

קראו במאמר הבא על המושג reference וענו על השאלות הבאות:

? וביצד מגדירים reference וביצד מהו reference למשתנה

רפרנס זו גישה ישירה למשתנה המקורי(גם בפונקצית), כשמעבירים משתנה ללא רפרנס נוצר עותק של המשתנה וכך כל שינוי שתעשה הפוקנציה לא תשפיע על הערך המקורי, לעומת זאת אם מעבירים משתנה עם רפרנס בעזרת אופרטור "&" אז כל פעולה תתבצע על הערך המקורי של המשתנה ותעדכן אותו

- $\cdot$ מנו שני יתרונות בהעברת משתנים לפונקציה by reference על פני שיטות אחרות.
- פחות העתקות (יעילות): כשעובדים עם רפרנסים, אין צורך להעתיק את ערכי המשתנים שוב ושוב. זה חשוב במיוחד אם עובדים עם מבני נתונים גדולים (כמו מערכים או מחלקות כבדות).
  - שימוש בסקופים שונים:
- הרפרנס יכול להיות בשימוש גם אם הוא הוגדר במקום אחר בקוד. הוא מאפשר גישה ישירה למשתנה המקורי, גם אם זה קורה בתוך פונקציות שונות או קבצים שונים.

? מה הם ההבדלים בין pointer לreference? מדוע reference נחשב ל"בטוח" יותר?

- References בטיחות ונוחות: הם תמיד מקושרים למשתנה תקף, פשוטים יותר לשימוש, ומונעים טעויות נפוצות כמו גישה לכתובת לא חוקית.
- רפרנס חייב להיות מקושר למשתנה מההתחלה (אי אפשר להגדיר רפרנס בלי להגדיר אותו למשתנה), רפרנס תמיד נשאר מקושר לאותו משתנה זאת אומרת שאחריי שהגדרנו רפרנס אי אפשר לגרום להם "להצביע" למשתנה אחר,אין סיכון לטעויות כתוצאה משימוש לא נכון בכתובת ויש פחות סיכון לדליפות זיכרון

נתונה הפונקציה ונתון משתנה y מסוג

```
void square(int x, int& result)
{
    result = x * x;
}
```

האם הקריאות הבאות תקינות? אם לא, הסבירו מה הבעיה

```
. square(3, y); א
. square(3, &y);
ג . square(3, )6;
א. תקינה
```

.4

ב. לא תקינה, כשהפונקציה מוגדרת לקבל רפרנס אין צורך להוסיף "&" בקריאה לפעולה. מכיוון שקריאה זו מייצגת את הכתובת של המשתנה

ג. לא תקינה, השגיאה היא שגיאה תחבירית לא רק בגלל שהסוגריים במקום לא טוב גם המספר 6 הוא קבוע ואי אפשר להעביר קבוע ברפרנס, מכיוון שרפרנס נועד למשתנים

5. מה הבעיה בכל אחת מהפונקציות הבאות:

a.

b.

```
int& getLocalVar()
{
    int x = 10;
    return x;
```

```
}
```

```
int& getDynamicVar()
{
    int *x = new int(10);
    return *x;
}
```

a.

הבעיה בפונקציה היא שהיא מחזירה רפרנס למשתנה מקומי. משתנים מקומיים מוגדרים בתוך הפונקציה ונשמרים על הסטאק שלה וכשהפונקציה מסתיימת הסטאק מתנקה מה שאומר שהמשתנה כבר לא קיים והכתובת שהרפרנס "הצביע" עליה כבר לא קיימת

b.

הפונקציה יוצרת משתנה דינמי (איקס) על ההיפ ומחזירה רפרנס לערך שאליו מצביע המשתנה הבעיה היא שהפונקציה לא משחררת את הזיכרון הדינמי שנוצר בה והדבר הזה עלול לגרום לדליפת זיכרון